

Sygn. akt: KIO 2379/17

WYROK
z dnia 24 listopada 2017 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Aleksandra Patyk

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2017 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 13 listopada 2017 r. przez wykonawcę **Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Elblągu Sp. z o.o. z siedzibą w Elblągu** w postępowaniu prowadzonym przez **Gminę Stegna**,

przy udziale wykonawcy **M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Prywatny Transport Autobusowy M. K. z siedzibą w Somoninie** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego o sygn. akt: KIO 2379/17 po stronie Zamawiającego,

orzeka:

1. oddala odwołanie;
2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego – wykonawcę **Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Elblągu Sp. z o.o. z siedzibą w Elblągu** i:
  - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych) uiszczoną przez Odwołującego - wykonawcę **Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Elblągu Sp. z o.o. z siedzibą w Elblągu** tytułem wpisu od odwołania,

- 2.2. zasądza od Odwołującego – wykonawcy **Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Elblągu Sp. z o.o. z siedzibą w Elblągu** na rzecz Zamawiającego – **Gminy Stegna** kwotę 4 182,40 zł (słownie: cztery tysiące sto osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę,
- 2.3. nakazuje zwrot z rachunku Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz Odwołującego - wykonawcy **Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Elblągu Sp. z o.o. z siedzibą w Elblągu** kwoty 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) tytułem nadpłaconego wpisu.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1579) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Gdańsku**.

Przewodniczący: .....

Uzasadnienie

Zamawiający – Gmina Stegna [dalej „Zamawiający”] prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na *zakup biletów miesięcznych dla uczniów dojeżdżających do jednostek oświatowych na terenie Gminy Stegna w roku szkolnym 2018* (znak postępowania: RII-INW.272.24.2017).

Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 17 października 2017 r. pod numerem 602980-N-2017.

W dniu 13 listopada 2017 r. wykonawca Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Elblągu Sp. z o.o. z siedzibą w Elblągu [dalej „Odwołujący”] wniósł odwołanie od czynności Zamawiającego polegających na przyjęciu oferty M. K. Prywatny Transport Autobusowy w Somoninie i uznanie jej za najkorzystniejszą pomimo tego, że oferta ta jako naruszająca art. 89 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1579) powinna ulec odrzuceniu.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał, że Zamawiający zobowiązany był, stosownie do treści art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp, zażądać od ww. wykonawcy wyjaśnień co do wskazanej przez niego wysokości oferowanej ceny.

Wobec powyższych naruszeń Odwołujący wniósł o orzeczenie o odrzuceniu oferty złożonej przez M. K. – jako zawierającej rażąco niską ceną w stosunku do przedmiotu zamówienia oraz obciążenie Zamawiającego kosztami postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego – w przypadku ustanowienia przez Odwołującego zawodowego pełnomocnika procesowego.

Odwołujący wskazał, że przed złożeniem oferty dokonał szczegółowej i wnikliwej oceny minimalnych kosztów niezbędnych do realizacji zamówienia. Dotyczyło to podstawowych elementów kosztotwórczych takich jak – cena paliwa, koszt zatrudnienia kierowcy, koszty napraw bieżących, podatek od środków transportu, ubezpieczenia.

Podstawą wyliczenia ceny wskazanej w ofercie Odwołującego – było ustalenie kosztu wynikającego z przejazdu – 1 km, a następnie przemnożenie tej kwoty przez wskazaną w SIWZ długość tras dowozu. Tak uzyskana kwota została podzielona przez ilość – przewidywanych biletów miesięcznych. W ten sposób została skalkulowana w ofercie cena jednego biletu miesięcznego.

Zdaniem Odwołującego wskazana w SIWZ ilość kilometrów wymagana do przejechania w celu wykonania przedmiotowych przewozów wymaga poniesienia kosztów przewyższających kwotę co najmniej 56 zł 72 gr za jeden bilet miesięczny. Natomiast kwota zaoferowana przez M. K. 42 zł 59 gr – za jeden bilet miesięczny – nie zapewnia przewoźnikowi rentowności takich przewozów osobowych.

Odwołujący podniósł, że jego zdaniem ofertę M. K. opiewającą na kwotę 42 zł 59 gr – należy uznać jako ofertę zawierającą rażąco zaniżoną cenę. Do takiego wniosku Odwołujący doszedł po przeanalizowaniu swoich kosztów związanych z wykonywaniem przewozów oraz porównaniu ich z ofertą firmy M. K.

Odwołujący przedstawił następujące założenia kalkulacyjne, wskazując że Zamawiający przewidział zakup 502 biletów o jednakowej cenie, przewozy na odległość 722 km dziennie oraz 13 718 km miesięcznie. Przy założeniu, że cena za jeden bilet miesięczny wynosi 56,72 zł planowany miesięczny wpływ ze sprzedaży biletów wyniesie 29 607,84 zł (522 osoby x 56,72 zł=29 607,84 zł).

Przy założeniu ceny 42,59 zł za jeden bilet miesięczny – odpowiednio wpływ z tego tytułu wyniesie 21 380 zł.

Odwołujący podniósł, że:

- 1) autobus wykonuje dziennie 120 km, zużywa paliwa średnio 32l/100 km oleju napędowego, przyjmując, że paliwo nabywane jest hurtowo, cena zakupu paliwa wynosi 3,80 zł/l. Koszt paliwa wyniesie 1,21 zł za 1 km przebiegu autobusu;
- 2) przy przewidywanej płacy kierowcy, której minimalna kwota brutto obejmująca wszystkie składniki wydatków ponoszonych przez pracodawcę – wynosi w okresie obowiązywania umowy – co najmniej 2 496,63 zł (2070 zł płaca minimalna od 1 stycznia 2018 r. tak zwane narzuty płacowe – 20,61% - razem 2 496,63 zł). Koszt płacy w przeliczeniu na jeden kilometr przewozu wynosi 1,095 zł;
- 3) ponadto koszty związane z wykonywaniem przewozów autobusowych obejmują:
  - a) koszt ubezpieczenia OC – rocznie ok. 2100 zł – przy założeniu rocznego przebiegu autobusu 22 800 km, tak ustalony koszt ubezpieczenia za 1 km przebiegu wynosi 0,092 zł (wielkość przejazdu rocznego autobusu ustalono na podstawie warunków z SIWZ 120 km x 19 dni nauki szkolnej w miesiącu x 10 miesięcy),
  - b) koszt podatku od środków transportu za 1 km przebiegu autobusu należy ustalić jako 2 449,39 zł od pojazdu – 0,107 zł (ustalenia wielkości przebiegu jak lit. a),
  - c) koszt przewidywanych napraw bieżących autobusu 0,40 zł za każdy kilometr przebiegu (ustalenia wielkości przebiegu jak lit. a).

Tak ustalony koszt przejazdu 1 km autobusem bez naliczenia zysku, kwoty amortyzacji pojazdu wynosi kwotę nie niższą od 2,904 zł.

Oferta M. K. zawierała cenę 42,59 zł za jeden bilet miesięczny. Zatem przy założeniu, że w związku z taką ofertą, przychód miesięczny przewoźnika wyniesie 21 380,18 zł. W konsekwencji przewoźnik oferuje wykonywanie przewozów za kwotę 1,558 zł za jeden kilometr. Cena wynikająca z rzetelnej i obiektywnej kalkulacji kosztu przejazdu autobusem (powyżej 22 miejsc) wynosi nie mniej niż 2,904 zł.

Odwołujący argumentował, że nawet gdyby M. K. uzyskał dopłatę z Urzędu Marszałkowskiego w wysokości 49% - do biletu miesięcznego związanego z dojazdem do szkoły (wyłącznie przewozy otwarte, liniowe wg rozkładu jazdy), to uzyskany przychód ze sprzedaży biletów, w przeliczeniu na 1 km wyniósłby netto 2,83 zł za 1 km przejazdu autobusu.

Ponadto wskazał, że należy przyjąć, że zaoferowana przez Przystępującego cena jest rażąco niska w stosunku do przedmiotu zamówienia, co powinno budzić wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami wynikającymi z odrębnych przepisów, a dotyczącymi środków transportu oraz kosztów zatrudnienia (wynagrodzenie minimalne) koniecznych do ponoszenia w związku z wykonywanymi przewozami osób. Oczywiście i niepodlegające dyskusji jest przyjęcie, że koszt związany z wynagrodzeniami kierowców oraz przewidywanym wzrostem płacy minimalnej powinien wynieść w przeliczeniu na przejazd jednego kilometra świadczonych przewozów kwotę ponad 1,50 zł, a koszt paliwa netto co najmniej 4 zł za litr. Ponadto ze względu na wieloletni i zużyty tabor samochodowy – oferent M. K. powinien przewidzieć koszt napraw co najmniej w wysokości 0,60 zł w przeliczeniu na jeden kilometr przejazdów. Z tego też powodu zasadnym było, aby Zamawiający zażądał od oferenta wyjaśnienia jakie koszty oraz jaka stawka zyskowności składała się na zaoferowaną cenę.

Zamawiający w pisemnej odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 listopada 2017 r. wniósł o jego oddalenie w całości, argumentując w następujący sposób.

Zamawiający wskazał, że wartość brutto oferty Prywatny Transport Autobusowy M. K. wynosiła 213 801,80 zł za całość zamówienia i była niższa od szacunkowej wartości zamówienia brutto jedynie o 26 266,64 zł tj. o 10,94%. Wskazał, że średnia arytmetyczna cen wszystkich złożonych ofert w postępowaniu wynosiła 249 268,10 zł brutto. Wartość brutto oferty Prywatny Transport Autobusowy M. K., która wynosiła 213 801,80 zł brutto, była niższa od średniej arytmetycznej cen wszystkich złożonych ofert brutto o 35 466,30 zł tj. o 14,23%.

Zamawiający stwierdził, że w niniejszej sprawie nie zaszły przesłanki konieczności zwrócenia się przez Zamawiającego o udzielenie wyjaśnień do oferenta M. K. prowadzącego działalność pod firmą Prywatny Transport Autobusowy M. K.

w trybie art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu. Zatem zarzut przedstawiony przez Odwołującego naruszenia prawa przez Zamawiającego poprzez zaniechanie zwrócenia się o udzielenie wyjaśnień do oferenta M. K. w trybie art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp jest nieuzasadniony.

Zamawiający nie znalazł też innych podstaw do uznania, iż cena oferty M. K. – Prywatny Transport Autobusowy M. K. wydaje się rażąco niska w stosunku do przedmiotu zamówienia i budzi wątpliwości Zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego lub wynikającymi z odrębnych przepisów. Z tych względów Zamawiający nie występował do oferenta M. K. – Prywatny Transport Autobusowy M. K., o udzielenie wyjaśnień, w tym złożenie dowodów, dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu, w trybie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp. Zaoferowana przez oferenta M. K. – Prywatny Transport Autobusowy M. K. cena jednostkowa za 1 bilet miesięczny wynosiła 42,59 zł brutto i była niewiele niższa od obowiązującej aktualnie w roku 2017 ceny jednostkowej w zamówieniu na zakup biletów miesięcznych dla uczniów dojeżdżających do jednostek oświatowych na terenie Gminy Stegna za 1 bilet miesięczny, która wynosiła 47,82 zł brutto.

Zamawiający wskazał, że również we wcześniejszych latach cena za jeden bilet miesięczny była niewiele wyższa od ceny zaproponowanej w niniejszym postępowaniu przez oferenta M. K. – Prywatny Transport Autobusowy M. K. i wynosiła 45,39 zł brutto w roku 2016 oraz 47,95 zł brutto w roku 2015.

W ocenie Zamawiającego brak było podstaw do uznania, iż oferta ww. wykonawcy zawierała rażąco niską cenę i tym samym powinna zostać odrzucona. Wskazywał, że zaoferowana przez M. K. cena nie odbiegała od cen rynkowych analogicznych zamówień stosowanych na terenie Gminy Stegna w ostatnich latach. Nie była to cena niewiarygodna czy też nierealistyczna.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron i uczestnika postępowania odwoławczego, na podstawie zebranego materiału w sprawie oraz oświadczeń i stanowisk Stron Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Na wstępie Izba ustaliła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek, o których stanowi art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba oceniła, że Odwołujący posiadał interes w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia szkody w związku z ewentualnym naruszeniem przez Zamawiającego

przepisów ustawy Pzp, czym wypełnił materialnoprawną przesłankę dopuszczalności odwołania, o której mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Zamawiający w dniu 13 listopada 2017 r. powiadomił wykonawców o wniesionym odwołaniu. Izba dopuściła do udziału w postępowaniu wykonawcę M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Prywatny Transport Autobusowy M. K. z siedzibą w Somoninie zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego w dniu 15 listopada 2017 r. po stronie Zamawiającego. W zgłoszeniu przystąpienia, jak również w trakcie rozprawy Przystępujący przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swojego stanowiska.

Izba ustaliła, co następuje:

Przedmiotem ww. zamówienia publicznego był zakup biletów miesięcznych zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 60, 132) dla uczniów dojeżdżających do odpowiednich jednostek oświatowych na terenie gminy Stegna środkami komunikacji publicznej realizowanymi w ramach linii regularnych – publicznych na trasach określonych w załączniku numer 7 do SIWZ, w roku szkolnym 2018, w dni nauki szkolnej.

Wartość szacunkowa przedmiotowego zamówienia publicznego została oszacowana na kwotę 195 177,60 zł netto, co stanowiło 240 068,44 zł brutto. Ww. kwota netto stanowiła iloczyn orientacyjnej ilości uczniów dowożonych do placówek – 502 osób, ceny jednego biletu miesięcznego w 2017 r. w wysokości 38,88 zł oraz 10 miesięcy realizacji umowy.

W ww. postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oferty złożyło dwóch wykonawców, tj.: 1) Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Elblągu Sp. z o.o. z siedzibą w Elblągu z ceną 284 734,40 zł oraz 2) M. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Prywatny Transport Autobusowy M. K. z siedzibą w Somoninie z ceną 213 801,80 zł.

Zamawiający nie wzywał ww. wykonawców do wyjaśnienia ceny oferty w trybie art. 90 ust. 1 ani art. 90 ust. 1a ustawy Pzp.

Z powyższego zatem wynika, że średnia arytmetyczna cen złożonych ofert stanowiła kwotę 249 268,10 zł. Zatem oferta Przystępującego stanowiła ok. 89 % wartości

szacunkowej zamówienia powiększonej o należny podatek VAT i ok. 86 % średniej arytmetycznej cen złożonych ofert.

W dniu 7 listopada 2017 r. Zamawiający uznał za najkorzystniejszą ofertę Przystępującego. Z kolei oferta Odwołującego uplasowała się na drugim miejscu w rankingu ofert. Ww. informacja została przekazana wykonawcom ubiegającym się o udzielenie przedmiotowego zamówienia publicznego w dniu 15 listopada 2017 r.

Izba zważyła, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Przystępującego z uwagi na zaoferowanie ceny rażąco niskiej w stosunku do przedmiotu zamówienia, w ocenie Izby, nie potwierdził się.

Zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia.

Stosownie do treści art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia i budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego lub wynikającymi z odrębnych przepisów, zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, w tym złożenie dowodów, dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu, w szczególności w zakresie:

1. oszczędności metody wykonania zamówienia, wybranych rozwiązań technicznych, wyjątkowo sprzyjających warunków wykonywania zamówienia dostępnych dla wykonawcy, oryginalności projektu wykonawcy, kosztów pracy, których wartość przyjęta do ustalenia ceny nie może być niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę albo minimalnej stawki godzinowej, ustalonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847);
2. pomocy publicznej udzielonej na podstawie odrębnych przepisów;
3. wynikającym z przepisów prawa pracy i przepisów o zabezpieczeniu społecznym, obowiązującym w miejscu, w którym realizowane jest zamówienia;
4. wynikającym z przepisów prawa ochrony środowiska oraz
5. powierzenia wykonania części zamówienia podwykonawcy.

Z kolei w przypadku gdy cena całkowita oferty jest niższa o co najmniej 30% od wartości zamówienia powiększonej o należny podatek od towarów i usług, ustalonej przed wszczęciem postępowania zgodnie z art. 35 ust. 1 i 2 lub średniej arytmetycznej cen wszystkich złożonych ofert, zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, o których mowa

w ust. 1, chyba że rozbieżność wynika z okoliczności oczywistych, które nie wymagają wyjaśnienia (art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp).

W pierwszej kolejności Izba wskazuje, że wartości szacunkowej zamówienia powiększonej o należny podatek VAT nie należy utożsamiać z kwotą, o której stanowi art. 86 ust. 3 ustawy Pzp, tj. kwotą podawaną bezpośrednio przed otwarciem ofert, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. W niniejszej sprawie, kwota stanowiąca szacunkową wartość zamówienia powiększona o podatek VAT wynosiła 240 068,44 zł brutto i to ta kwota winna być brana pod uwagę przy podjęciu przez Zamawiającego decyzji o konieczności uruchomienia procedury, o której mowa w art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp.

Izba zauważa, że w ocenianym postępowaniu nie zaistniała sytuacja obligująca Zamawiającego do żądania od Przystępującego wyjaśnień i dowodów na potwierdzenie rzeczywistych możliwości wykonania zamówienia za cenę zaoferowaną wobec porównania tej ceny z wartością szacunkową zamówienia powiększoną o należny podatek od towarów i usług lub średnią arytmetyczną cen złożonych obydwu ofert. Cena kwestionowanej oferty stanowiła ok. 89 % wartości szacunkowej zamówienia powiększonej o należny podatek VAT i ok. 86 % średniej arytmetycznej cen złożonych ofert. Powyższa okoliczność nie wyklucza, zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, możliwości żądania wyjaśnień, jeżeli powstaną uzasadnione wątpliwości co do realności oferowanej ceny, które jak wskazywał na rozprawie przed Izbą Zamawiający, w niniejszej sprawie nie zaistniały. Zamawiający argumentował i dowiódł, że zaoferowana przez Przystępującego cena biletu miesięcznego w wysokości 42,59 zł była niewiele niższa niż ceny biletu miesięcznego w poprzednio obowiązujących umowach zawartych w dniu 4 sierpnia 2016 r. z Przystępującym (45,39 zł brutto) oraz w dniu 19 grudnia 2016 r. z Odwołującym (47,82 zł brutto).

W ocenie składu orzekającego, w niniejszej sprawie, nie zostało także wykazane, by takie uzasadnione wątpliwości miały miejsce. Zdaniem Izby na uwagę zasługuje, iż kwota zaoferowana przez Przystępującego była zbliżona do szacunku zamówienia powiększonego o VAT, a także nie odbiegała znacząco od średniej arytmetycznej cen złożonych ofert.

Odnosząc się do złożonych przez Odwołującego dowodów w postaci rozliczenia rzeczywistych kosztów wykonania przewozów szkolnych w Gminie Stegna w miesiącu październiku 2017 r. poniesionych przez Odwołującego, z którego wynika m.in., że średnie wynagrodzenie kierowcy u Odwołującego wynosiło 3 991,61 zł brutto wraz z zestawieniem wynagrodzeń wypłaconych kierowcom kierującym pojazdami, którymi wykonywany był przewóz oraz oświadczenia przewoźnika PKS Gdańsk Sp. z o.o. w sprawie wysokości przeciętnego wynagrodzenia kierowcy na terenie okolic Gdańska w wysokości brutto 3 877,99 zł zauważyć należy, iż stanowią one wyraz prowadzonej przez ww. podmioty

subiektywnej polityki cenowej, uwarunkowanej szeregiem okoliczności technicznych, organizacyjnych, zarządczych obowiązujących u danego przedsiębiorcy. Nie można w ocenie Izby, opierając się wyłącznie na subiektywnych przekonaniach, odnosić kondycji i możliwości jednego przedsiębiorcy do kondycji i możliwości drugiego. Zdaniem Izby, sam fakt, że cena oferty Przystępującego była niższa od ceny zaoferowanej przez Odwołującego nie świadczy jeszcze o tym, że mamy do czynienia z rażąco niską ceną, a zatem z ceną odbiegającą od realiów rynkowych i niewiarygodną, w szczególności gdy cena ta odbiega od szacunku zamówienia powiększonego o VAT oraz średniej arytmetycznej cen złożonych ofert w sposób nieznaczny.

Ponadto zauważyć należy, iż Przystępujący na rozprawie przed Izbą oświadczył, iż jest

w trakcie podpisywania umowy dotacji na przewozy z Urzędem Marszałkowskim. Gdyby zatem posłużyć się wyliczeniami wskazanymi przez Odwołującego w treści odwołania, który argumentował, że cena wynikająca z rzetelnej i obiektywnej kalkulacji kosztu przejazdu autobusem (powyżej 22 miejsc) winna wynosić nie mniej niż 2,904 zł, a w przypadku uzyskania przez Przystępującego dotacji z Urzędu Marszałkowskiego w wysokości 49% do biletu miesięcznego związanego z dojazdem do szkoły, uzyskany przychód ze sprzedaży biletów,

w przeliczeniu na 1 km wyniósłby netto 2,83 zł/1 km przejazdu autobusu, to zauważyć należy, iż różnica między ww. kwotami stanowiłaby mniej niż 10 gr.

Na uwagę zasługuje również argumentacja prezentowana przez Przystępującego, który wskazywał, iż fakt że Przystępujący przyjął do kalkulacji ceny oferty kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującą od 1 stycznia 2018 r. w wysokości 2 496,63 zł wraz z kosztami pobocznymi nie przesądza, że kierowcy zatrudnieni u Przystępującego świadczą na jego rzecz pracę otrzymując w zamian wynagrodzenie minimalne. Przystępujący wskazywał, iż ww. wynagrodzenie to wynagrodzenie z tytułu realizacji przedmiotowego zamówienia, a kierowcy świadcząc dodatkowe usługi na rzecz Przystępującego otrzymują dodatkowe wynagrodzenie. Tym samym, w ocenie Izby, nie sposób porównywać wysokości wynagrodzenia minimalnego za pracę przyjętego do kalkulacji ceny oferty przez Przystępującego do średniego wynagrodzenia obowiązującego u innego przedsiębiorcy – Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej Gdańsk Sp. z o.o. w wysokości 3 877,99 zł brutto (z kosztami pobocznymi w wysokości 4 747,70).

W świetle powyższego nie stwierdzono zaistnienia przesłanek zastosowania w stosunku do wykonawcy przystępującego do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego procedury wyjaśnienia ceny złożonej przez niego oferty w trybie art. 90 ust. 1, czy też art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp. W konsekwencji zarzut wskazujący na cenę rażąco niską, oddalono.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania. Na podstawie § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r. Nr 41 poz. 238 ze zm.) do kosztów postępowania odwoławczego Izba zaliczyła w całości uiszczony wpis, zgodnie z § 3 pkt 1 rozporządzenia. Izba uznała wniosek Zamawiającego o zasądzenie kosztów w wysokości 4 182,40 zł, tj. z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3 600 zł oraz kosztów dojazdu na rozprawę w kwocie 582,40 zł na podstawie złożonych rachunków.

Przewodniczący: .....